अवधि *m.* Grenze, Bestimmungspunkt, Termin. **°धी कर्** eine Grenze machen, einen Termin bestimmen.
अवधीरण *n.*, **आ** *f.* Verschmähung.
अवधीरय्, **°यति** zurückweisen, verachten.
अवध्य nicht zu tödten, unverletzbar.
अवध्यता *f.* Unverletzbarkeit.
अवध्यत्व *n.*, **°ध्यभाव** *m. dass.*
अवध्र unzerstörbar.
अवन *n.* Begünstigung, Gunst.
अवनति *f.* Niedergang, Untergang.
अवनि *f.* Wasserlauf, Fluss; Erde (*auch* **°नी** *f.*).
अवनिप, °पति, °पाल *m.* Fürst.
अवनेज्य zum Waschen dienend.
अवनेजन, *f.* **ई** *dass*; *n.* das Abwaschen.
अवन्त् freundlich, gern; *m. Mannsname.*
अवन्ति *m. Pl. Volksname.*
अवन्ती *f. N. der Stadt Ujjayinî.*
अवन्ध्य nicht unfruchtbar, — vergeblich; erfolgreich, glücklich. **°पात** sicher treffend (*Pfeil*).
अवपात *m.* Herabfall.
अवपातन *n.* das Fällen.
अवबोध *m.* das Wachen; die Wahrnehmung, Erkenntnis, das Wissen.
अवभङ्ग *m.*, **°भञ्जन** *n.* das Brechen, Beugen.
अवभास *m.* Glanz, Schein, das Erscheinen.
अवभासक erhellend, hervortreten lassend. *Abstr.* **°त्व** *n.*
अवभासन *n.* das Scheinen, Erscheinen, Erhellen.
अवभासिन् glänzend, scheinend, erhellend.
अवभृथ *u.* **°भृथ** *m.* Reinigungsbad (*r.*).
अवम der unterste, nächste, letzte, jüngste.
अवमन्तर् *m.* Verächter.
अवमन्यक (—°) verachtend, verschmähend.
अवमर्श *m.* Berührung; Erwägung.
अवमान *m.*, **°मानन** *n.*, **°मानना** *f.* Verachtung, Schimpf, Schande.
अवमानिन् verachtend, verschmähend.
अवयव *m.* Glied, Teil.
अवयवधर्म *m.* die Figur pars pro toto (*rh.*).
अवयवरूपक *n.* eine Art Gleichnis (*rh.*).
अवयवविरूपक *n.* eine Art Gleichnis (*rh.*).
अवर der untere, geringer, nachstehend, jünger, näher (*opp.* **पर**), später (*opp.* **पूर्व**), westlich.
अवरज niedrig geboren, jünger; *m.* ein Çûdra, jüngerer Bruder; *f.* **आ** jüngere Schwester.
अवरवर्ण *m.* niedrige Kaste; **°ज** *m.* ein Çûdra.
अवरेण (*Instr.*) unter (*mit Acc.*).
अवरोध *m.* Hemmung. Beeinträchtigung, Einsperrung, Harem; *Pl.* die Frauen des Harems.
अवरोधन *dass.*; verschlossener Ort, Heiligtum.
अवरोह *m.* das Herabsteigen (*übertr.*).
अवरोहण, *f.* **ई** herabsteigend; *n.* das Herabsteigen (*eig. u. übertr.*).
अवरोहिन् herabsteigend (*eig. u. übertr.*).
अवर्तमान nicht gegenwärtig.
अवर्ति *f.* (*eig.* Niedergang), Mangel, Not; Hunger.
अवर्ष *m.*, **°ण** *n.* Regenmangel, Dürre.
अवलम्ब herabhängend; *m.* Halt, Stütze.
अवलम्बन, *f.* **ई**, *u.* **°लम्बिन्** herabhängend, sich senkend, lehnend, sich haltend an, liegend auf, etwas annehmend.
अवलिप्त gesalbt; übermütig, stolz.
अवलिप्तता *f.*, **°त्व** *n.* Übermut.
अवलेप *m.*, **°न** *n.* Salbe; Übermut.
अवलेह *m.*, **°न** das Ablecken.
अवलोक *m.*, **°न** *n.* das Schauen, der Anblick.
अवलोकयितर् *m.* der Beschauer.
अवलोकिन् schauend, betrachtend.
अवश (*eig.* ohne — *fremden o. eigenen* — Willen); unabhängig, frei; unlustig, ungern (invitus).
अवशग nicht dem (*Gen.*) unterthan.
अवशेष *m.* Überbleibsel, Rest; *Abstr.* **°ता** *f.* **कृत्तावशेष** bis auf einen Rest abgebrochen.
अवश्य (°—) *u.* **अवश्यम्** *adv.* notwendig, durchaus.
अवश्यभाव *m.* Notwendigkeit.
अवश्यभाविन् notwendig sein müssend.
अवश्याय *m.* Reif, Frost.
अवष्टम्भ *m.* das Sichaufstützen, Sichverlassen auf, Zuversicht, Mut.